

ведохъ Израиля *отъ Египетъ*, дори до тойзи день, но бѣхъ изъ шатъръ въ шатъръ и изъ скинїи *съ скинїи*. На всякъждѣ дѣто ходѣхъ съевъ всичкїи Израиль, говорихъ ли нѣкога нѣкому отъ Израилевы - тѣ сѣдїи, на които заповѣдахъ да пасѣтъ людїе-тѣ ми, да кажж: Защо не ми съградихте кедровъ домъ? Сега проче така ще речешъ на рабъ - тѣ ми Давида: Така говори Господь Саваоѣъ: Азъ тя зѣхъ отъ оградѣ-тѣ, отъ подиръ стадо-то, за да си вождъ надъ людїе-тѣ ми Израиля: И съ тебе бѣхъ всякъждѣ дѣто си ходилъ, и истрѣбихъ всичкїи-тѣ ти врагове отъ прѣдъ тебе, и направихъ ти име, споредъ име-то на голѣмы-тѣ които сѣхъ по земь-тѣ. И ще опрѣдѣлѣхъ мѣсто за людїе-тѣ си Израиля, и ще ги насадѣхъ, та ще обитаватъ на свое особно мѣсто, и нѣма да ся прѣносятъ вече: и сынове-тѣ на неправдѣ - тѣхъ нѣма да ги озлоблявать вече, както понапрѣдъ, И както отъ дни-тѣ въ които поставихъ сѣдїи върху людїе-тѣ си Израиля. И ще смирихъ всичкїи-тѣ ти врагове. Извѣстивамъ ти още, че Господь ще съгради за тебе домъ. И катю ся исполнять дни-тѣ ти, за да отидешъ съ отцы-тѣ си, ще възставѣхъ по тебе сѣме-то ти, което ще бѣде отъ сынове-тѣ ти, и ще утвърдихъ царство-то му. Той ще ми съгради домъ, и ще утвърдихъ прѣстоль - тѣ му въ вѣкъ. ⁶ Азъ ще му бѣдѣ отецъ, и той ще ми бѣде сынъ: и нѣма да отнемѣхъ милость-тѣхъ си отъ него, както ѣхъ отнѣхъ отъ оногызъ който бѣ прѣди тебе: Но ⁷ ще го поставѣхъ въ домъ-тѣ си и въ царство-то си до вѣка: и прѣстоль-тѣ му ще бѣде утвърденъ въ вѣкъ.

15 Споредъ всичкїи тѣзи думы, и по всичко това видѣнїе, така говори Наанъ Давиду.

16 ⁸ Тогдазъ влѣзе царь Давидъ, та сѣдїхъ прѣдъ Господа, и рече: Кой сѣмъ азъ, Господи Боже, и кой е домъ - тѣ ми, та си мя доведъ ты до това? Но и това быде малко прѣдъ очи - тѣ ти, Боже: и говорилъ си заради домъ-тѣ на рабъ-тѣ си за дългъ бѣдѣщность, и призрѣлъ си на мене както на человекѣ отъ высокъ степенъ, Господи Боже. Шо може *да рече* вече Давидъ на тебе, за честь - тѣхъ къмъ рабъ - тѣ ти? зашто ты познавашъ рабъ-тѣ си. Господи, заради рабъ-тѣ си, и споредъ срдце-то си, направилъ си всичко това величїе, за да направившъ извѣстны всичкїи *тѣзи* величїя. Господи, нѣма подобенъ тебѣ, нито има Богъ осявнѣ тебе, споредъ всичко шо смы чули съ уши-тѣ си. И кой е другъ народъ на земь-тѣхъ както твои-тѣ людїе Израиль, когото Богъ искупи за свои людїе, за да си направившъ име величественно и ужасно, катю испѣди ти язычници-тѣ отъ лице-

то на людїе-тѣ си, които си избавилъ отъ Египетъ? Зашто людїе - тѣ си Израиля направилъ си людїе свои въ вѣкъ: и ты, Господи имъ станѣхъ Богъ. И сега, Господи, слово-то което си говорилъ за рабъ-тѣ си, и за домъ-тѣ му, нека ся утвърди въ вѣкъ, и направѣ както си говорилъ: И да ся утвърди, и да ся възвеличи името ти до вѣка, *што* да говорятъ: Господь на силы - тѣ, Богъ Израилевъ, е Богъ на Израиля: и домъ-тѣ на Давида рабъ-тѣ ти *да* е утвърденъ прѣдъ тебе. Зашто ты, Боже мой, ты откры на рабъ - тѣ си че те му съградишъ домъ: за това рабъ-тѣ ти намѣри *срдце-то си готово* да ся помодѣ прѣдъ тебе. И сега, Господи, ты си Богъ, и общалъ си тѣзи благности на рабъ - тѣ си. Сега прочее, благоволи да благословишъ домъ-тѣ на рабъ-тѣ си, за да е прѣдъ тебе въ вѣкъ; зашто ты, Господи, ты си благословилъ, и *ще бѣде* благословенъ въ вѣкъ.

ГЛАВА 18.

1 А слѣдъ това ¹ удари Давидъ Филистимцы-тѣ и побѣди ги, и зѣ Геѣъ и сѣдѣ-та му отъ рѣкѣ-тѣхъ на Филистимцы-тѣ.

2 И порази Моавцы - тѣ, и станѣхъ Моавци-тѣ раби подданни Давиду.

3 Порази още Давидъ Ададезера Совскїй - тѣ царь, въ Емаѣъ, когато отхождаше да постави власть - тѣхъ си надъ рѣкѣ-тѣхъ Евфратъ. И зѣ Давидъ отъ него тысящъ колесницы, и ⁴ седмъ тысящы коницы, и двадесетъ тысящы пѣшцы: и прѣсѣче Давидъ жилы - тѣ на всичкїи-тѣ *конїе* на колесницы-тѣ, и упазѣ отъ тѣхъ отъ конїе.

5 И когато дойдохъ Дамаскови-тѣ Сириани да помогнѣтъ на Ададезера Совскїй-тѣ царь, Давидъ погубѣ отъ Сирианы - тѣ двадесетъ и двѣ тысящы мѣжїе.

6 И тури Давидъ *стражы* въ Дамасковѣ-тѣхъ Сириѣ; и Сириани - тѣ станѣхъ раби подданни Давиду. И упазваше Господь Давида, всякъждѣ дѣто отхождаше. И зѣ Давидъ златны - тѣ щитове който бѣхъ върху рабы-тѣ на Ададезера, та ги донесе въ Иерусалимъ. И, отъ Тиваѣъ, и отъ Хунъ, градове на Ададезера, зѣ Давидъ мѣдъ твърдѣ много, отъ коѣкто ⁷ Соломонъ направи мѣдно-то море, и стѣлпове-тѣ и мѣдны-тѣ сѣсѣды. А катю чу Оѣй Емаѣскїй царь че порази Давидъ всичкѣ-тѣхъ силж на Ададезера Совскїй-тѣ царь,

8 Проводи Адорама сына си при царь Давида, да го поздравѣ, и да го благослови, че ся е билъ съ Ададезера и то поразилъ: зашто Ададезеръ бѣше непрїятель на Оѣя: и *да занесе* всякакъвъ видъ сѣсѣдѣ, златны, и сребрны, и мѣдны. И тѣхъ

⁶ 2 Цар. 7; 14, 15.
⁷ Лук. 1; 33.

⁸ 2 Цар. 7; 18.

¹ 2 Цар. 8; 1 и др.

² 2 Цар. 8; 4 седмиотвѣтъ.

³ 3 Цар. 7; 15, 23. 2 Лѣт. 4; 12, 15, 16.